

МОЛОДШИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 20 жовтня 1983 року

№ 125 (3320).

Ціна 2 коп.

Працівники агропромислового комплексу! Прискорюйте інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва! Добивайтесь надійного забезпечення країни продовольством і сільськогосподарською сировиною! Примножуйте свій вклад у реалізацію Продовольчої програми!

(із Записків ЦК КПРС).

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: ТВІЙ ВНЕСОК, КОМСОМОЛ

Матеріали, вміщені на цій сторінці, ознайомлять читача з деякими аспектами виконання Продовольчої програми у Новомиргородському районі

НАШ СУЧАСНИК

УСПІХ ПРИХОДИТЬ ДО ЗАВЗЯТИХ

...У колгосп імені Чкалова Галина Студінська приїхала з Ровенської області. Деякий час знайомилася з роботою тваринників, здружилися з колективом і вирішила залишитися працювати на фермі № 1. Дівчина не помилилася у своєму виборі. Адже колектив доярок очолює Клавдія Гнатівна Пустовойт — комуніст, досвідчена доярка, чуйна людина. Саме її і завдячує Галина своїми першими успіхами.

З першого дня перебування в новому колективі дівчина виявила такі риси, як наполегливість у роботі, вміння берегти робочу хвилину, намагання постійно підвищувати свою професійну майстерність. І головне — бажання бути попереду в соціалістичному змаганні. При поєднанні цих якостей завдання 1602 Галина наділа по 2382 кілограми молока під коро-
ви.

Як вважає сама молода доярка, успіх можливий лише за умови небайдужого, творчого ставлення до праці.

А як допоміг Галині досвід старших подруг, краєвих доярок господарства В. Г. Дубель, К. М. Шамарьова! Їхні уроки майстерності стали для Студінської ще однією сходинкою до успіху.

Одностайно з виробництвом до Галини приходять і громадське визнання. Її приймають у члени КПРС, обирають членом парткому колгоспу. Тепер у комуніста Студінської є свої учениці, яких вона навчає працювати на совість, з повною віддачею. І молоді майстри молочного цеху Л. Шамарьова, М. Поліщук, Є. Погоріла вже можуть звітувати про свої перші здобутки.

Високе звання комуніста, — говорить Галина, — зобов'язує бути попереду як у праці, так і в громадському житті. Це особливо актуально звучить сьогодні, коли наша країна виконує Продовольчу програму. Колектив нашої ферми з року в рік знаходить нові ресурси високих надій.

В. ШУЛЬГА.

Новомиргородський район.

1.—

В СЕ на цих полях родило і родить, та ще й як! У різні роки тут пшениці збирали по 60, кукурудзи у зерні по 100, ячменю по 70, буряків по 400 центнерів з гектара. Були навіть кавуни-пудовики. Ріками лилося про- со, насіння соняшників.

А от гречка не родила. Хіба це врожай по 12, а то й по 8 центнерів з гектара?

Було на те чимало причин. І одна з них та, що ця культура входила в «та інші». Головні — пшениця, кукурудза, ячмінь, соняшники, цукрові буря-

родне прислів'я, серед них і заповітне — «Яке насіння, таке й коріння». Її головний кабінет — на другому поверсі вагової. Там — снопи, стебла, мішки і мішечки з етикетками. Але найчастіше вона в полі, на рідній насіннєвій ділянці.

У кожного насіння своя історія, своя краса. Гранчаста, як самоцвіт, високорожайна гречка сорту «Шатилівська-5». Доведе- на майже до 100 процен- тів схожості, лежала вона в затиснутих вибілених за- сиках... У реалізації Про- довольчої програми греч- ці нині належить почесне місце. І вона, молода жін-

ніби білосніжна хмара опустилася між зелені пі- сосмуги, що обабіч полів. Гречаних полів...

Голова колгоспу Анаго- лій Кузьмич Черноіванен- ко наказав вивести сюди колгоспну пасіку. Він звернувся з проханням до власників пасік:

— Дасмо вам транс- порт. Вивозьте вулики в поле.

І сіренькі хмаринки на голубому небі ставали свідками, як кружляли, гули від світанку й до ве- чора над білосніжним гречаним полем бджоли. Запиливши рослини, несли вони у свої різноколь- рові будиночки нектар...

Бджоли. Варто, мабуть, поговорити й про них. Не всі знають, що там, де бджоли запилюють рос- лини, урожай збільшуєть- ся на 3—4 центнери з гектара! Не варто забу- вати і про другий урожай, що його дає гречане поле — мед. Своєрідний він з гречки, червонуватий, смачний. І для здоров'я дуже корисний.

4.—

ЯК почали падати в стерню серпневі зорі, до червонуватих планта- цій підійшли комбайни. Почалися гречані жнива. Молоді водії Микола і Михайло Погрібні ледве встигали відвозити зерно на тік.

У такі напружені годи- ни в повітрі ніби висіло одне запитання:

— Скільки?

На ваговій відмахували- ся:

— Почекайте, зробимо підрахунки...

Першість у соціалі- стичному змаганні виборів другий відділок, зібрав- ши на круг по 20 центне- рів. Перший і третій по 17.

А ось іще красномовні- ші цифри: планувалося реалізувати державі 1400, а продано 5000 центнерів гречки!

Держава виплачує за центнер гречки по 40 кар- бованців та ще доплачує за сортність надбавку 4 карбованці. Отже — 44. Якщо відкинути всі затра- ти, гречка дала колгоспо- ві не багато — не мало — понад 250 тисяч чистого прибутку...

А на ринках купувати- муть крупу з «куйбишев- ської» гречки... Є вро- жай... Гречка вийшла з розряду неосновних куль- тур, стала головною.

М. СТОЯН.

громадський корес- пондент «Молодого комунара». Новомиргородський район.

Ой у полі гречка

ки, а «та інші» — нині вже жито, соя й квасоля. І гречка теж. Головним увага й пошана, найбіль- ша турбота. Головним — кращі поля, кращі попе- редники, добрива, постій- ний догляд.

Гречку ж сіяли де прий- деться і коли прийдеться. Вроditь — добре. Не вро- дить — теж не біда. За неї не дуже питають, не дуже лають.

І ось раптом цього не такого вже й сприятливо- го для сільського госпо- дарства року на п'ятому полі другого відділку колгоспу імені Куйбишева гречка видала по 20 цент- нерів з гектара. А плану- вали врожайність, брали соціалістичні зобов'язан- ня одержати по 14 цент- нерів. І ось раптом...

— А чому раптом? — дивується головний агро- ном колгоспу Володимир Пилипович Босько. — Зов- сім ні. Продовольча про- грама, настанови партії націлили нас на збільшен- ня врожайності круп'яних культур. Гречка у нас ста- ла теж головною...

2.—

ДРУГИЙ відділок. П'ять полів. Масний чорно- зем... Напевне, його бачи- ла в уяві агроном-насіне- сивод Віра Миргородська. Вона ще молода, зовсім недавно закінчила техні- кум, повна сил, енергії, любить свою справу... Знає не одне мудре на-

ка, знає, скільки найсмач- ніших страв можна приго- тувати з гречки! І запаш- ний суп, і знамениті греча- ники, і кашу з маслом і молоком, що, як кажуть у народі, сама себе хвалить.

Віра настояла на тому, щоб гречці віддали стар- ранно зоране поле. На- весні його добре оброби- ли, внесли чимало міне- ральних і органічних доб- рив. Віра просила сівачів:

— Пам'ятайте про нор- му, додержуйтесь її — по центнеру на гектар...

Ішла весна. На землю ступив квітень. Поле не засинало ні на мить, там не припинялася робота...

3.—

ГРЕЧКА вважається піз- ньою культурою: вона боїться весняних примор- розків. Лягали в землю її зерна після того, як вправилися з кукуруд- зою — у квітні.

Засівати вирішили ши- рокорядним способом. Агрегати на пан вивели досвідчені механізатори. А з ними — й молоді хлопці трактористи Мико- ла Пономаренко, Микола Крейтор, Віталій Стоян, Віктор Добровольський, Олександр Сорочан...

Зійшла «шатилівська» густа, як ряса. Підніма- ється, міцніє, набирає сил, увіходячи в теплий до- щовий травень. Міжряд- дя розпушували — і сте- бла зачервоніли. А ще че- рез день сталося диво —

З турботою про врожай

Віщими турботами про майбутній урожай живе хлібороб. Сівба змінюєть- ся обробіткою та піджив- ленням рослин. Триває боротьба за одержання ви- соких врожаїв. А після — турботи про цю ж ужи- нок. Період важливих сільськогосподарських кампаній — не відпові- даєна пора не лише для хлібороба, а й для ідеоло- гічних працівників. Так, працівники райкому ком- сомолу разом з адмініст- рацією колгоспів уком- плектовують комсомольсь- ко-молодіжні колективи, постійно висвітлюють ре- зультати їх праці, прово- дять бесіди, нагороджен- ня передовиків. Сьогодні хочу розповісти про те, як організовано ідеологічне забезпечення важливих сільськогосподарських ро- біт у районі.

Під час будь-якої сіль- ськогосподарської кампа- нії головним залишається забезпечення гласності со- ціалістичного змагання. Ось, наприклад, під час жнив на центральній пло- щі Новомиргорода було ви- вішено стенд «Жнива-83», на якому щодня змінюва- лися цифри і прізвища кра- ших молодих комбайнерів, жаткарів, водіїв. Не менш важливе завдання праців- ників райкому комсомолу — вручення нагород пере- довикам, кандидатури яких затверджуються з участю комсомольських організацій та адміністра- ції колгоспів. Це задовго до будь-якої сільськогос- подарської кампанії рай- ком, спираючись на дані із колгоспів, укомплекто- вувє комсомольсько-моло- діжні колективи і надалі постійно слідкує за їх ро- ботою. Районний штаб по контролю за якістю зби- рання врожаю система- тично проводить рейди. Так, за період жнив члени рейдової бригади побува- ли в усіх колгоспах райо- ну. Їх цікавила не лише робота, а й харчування, умови життя молодих ме- ханізаторів. Результати рейдів-перевірок завжди можна побачити або у «Комсомольському про- жекторі», або на сторін- ках районної газети «Чер- вона зірка».

Ось уже третій рік у кожному господарстві ра- йону сівальні екіпажі час- то очолюють секретарі ко- митетів комсомолу. Ця форма організації праці у нас дуже добре прижи- лась. Комсомольсько-моло- діжні екіпажі сіяли озимі в тому ж складі, що і ярі. Кожен секретар комсо- мольської організації по- стійно інформував про свою роботу райком ком- сомолу. У районній газеті «Червона зірка» систе- матично друкувалися ма- теріали про роботу комсо- мольсько-молодіжних сі- вальних екіпажів. В числі кращих тут постійно називали Ольгу Снісаренко (колгосп «Комуніст»), Сергія Ткаченка (колгосп імені Шевченка) та Лю- дмилу Багно (колгосп іме- ні Компанійця).

У кожному колгоспі ра- йону було створено агіт- бригади. Тільки не в усіх господарствах вони пра- цюють так, як, наприклад, агітбригади колгоспів «Ко- муніст», «Прогрес», імені Шевченка та імені ХХІІ з'їзду КПРС. Члени агіт- бригади колгоспу «Про- грес», наприклад, протя- гом жнив дали п'ять кон- цертів, із творчим звітом іздали в Олександрійській районі.

За участь у художній самодіяльності хочеться подякувати Валентині Кармазінній та Меланії Федоровій — секретарям комсомольських організа- цій колгоспів «Прогрес» і «Комуніст», а також Ві- ктору Баловському та Ма- рії Шинкарук — заступ- никам комсоргів із кол- госпів імені Шевченка та імені Чкалова.

Як піданачеємо пере- можлив соціалістичного змагання? Просто в полі представники райкому комсомолу вручали кра- шим молодим механізо- тарам вітальні телеграми, листи-подяки обкому ЛКСМУ та грамоти райко- му ЛКСМУ. Передовики всіх сільськогосподарсь- ких кампаній заносилися у Книгу пошани комсомоль- ської організації району. Нагороджувалися значка- ми ЦК ЛКСМУ «Золотий колос» та «Майстер-умі- лець», а за підсумками ро- ку «Молодий гвардієць п'ятиріччя». Отже, хороша праця кожної молодої лю- дини, сумлінність і ста- рання у роботі не за- лишаются поза увагою районної комсомольської організації.

Т. ДМИТРЕНКО,
перший секретар Но- вомиргородського райкому комсомолу

ДО НОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ, ФЕСТИВАЛЬ

Яскравою демонстрацією солідарності юнаків і дівчат СРСР і НДР, їх вірності революційним ідеалам став VI фестиваль молоді двох братніх країн, що проходив у столиці Радянської України.

Посланці ВЛКСМ і СВНМ обмінялися досвідом роботи по комуністичному вихованню підліткового покоління, намітили шляхи дальшого розширення всебічного співробітництва. Відбулись мітинги і маніфестації, під час яких посланці СРСР і НДР гнівно засудили мілітаристські плани німійської адміністрації США та її союзників по НАТО, висловили гаряче прагнення і надалі самовідданою працею зміцнювати могутність соціалістичної співдружності.

Гості зустрілися з молодими робітниками і колгоспниками, дітями літератури і мистецтва, ветеранами революції, війни і праці, побували на трасі газопроводу Уренгой—Помари—Ужгород, відвідали міста комсомольської слави Краснодон і Боярку. В рамках фестивалю діяв клуб «Дружба—фройндшафт», Широкою і цікавою була культурна програма.

16 жовтня учасників фестивалю в міському Палаці піонерів і школярів імені М. Острозького тепло зустріли юні німці. Тут відбулося свято «Хай завжди буде сонце». Господарі Палацу розповіли, що напередодні фестивалю в усіх областях України пройшла естафета юних борців за мир. У ній взяли участь понад три мільйони школярів. Німецьких друзів щиро привітали члени міського клубу інтернаціональної дружби, які підготували виставку «Наш друг — НДР». Потім свою майстерність продемонстрували юні спортсмени, танцюристи, музиканти.

Цього ж дня у Палаці культури «Україна» відбулось урочисте закриття VI фестивалю дружби молоді СРСР і НДР.

Найбільший зал столиці республіки, прикрашений державними прапорами НДР, СРСР і УРСР, немовби розцвів від усмішок молоді. Промінь прожектора яскраво висвітлює емблему фестивалю: сплетені в міцному потиску руки на фоні червоного і голубого стигів із знаками ВЛКСМ і СВНМ. На юнаках і дівчатах — яскраві шарфи з написами «Дружба-фройндшафт», «СРСР — НДР», у багатьох в руках червоні гвоздики, транспаранти, що славлять мир, дружбу, братерство.

На сцену піднімаються керівники і члени делегацій ВЛКСМ і СВНМ, почесні гості фестивалю.

До мікрофона підходить перший секретар ЦК ЛКСМУ В. І. МIRONENKO. П'ять днів, сказав він, у місті-герої Києві про-

кодили заходи VI фестивалю дружби молоді СРСР і НДР. Ці насичені події і зустрічами дні надовго запам'ятаються юнакам і дівчатам нашого міста.

Слово надається кандидату в члени Політбюро ЦК СЕПН, першому секретарю Центральної Ради Спілки Вільної Німецької Молоді Е. Кренцу. Кожен з нас, сказав він, відкидає з неабиякими враженнями, у наших серцях живуть картини прекрасного Києва — міста, що піднялося з руїн і попелу, міста на життєвості української землі.

Тут ми знову з усією переконаністю заявили: народ НДР завжди буде трудитись, боротись і перемагати пліч-о-пліч з Радянським Союзом! Дружба з Країною Рад — справа наших сердець. Воно для нас те джерело, з якого ми черпаємо мужність і оптимізм.

Подібно до того, як ви, дорогі друзі, з піднесенням виносите сьогодні рішення XXVI з'їзду КПРС, члени Спілки Вільної Німецької Молоді, ставши на трудову вахту миру, здійснюватимуть рішення X з'їзду СЕПН. Ми готуємось по-ударному зустріти 35-у річницю утворення НДР і 40-річчя визволення від гітлерівського фашизму. Ми будемо продовжувати нашу боротьбу за мир, проти безрозсудної політики американського імперіалізму, спрямованої на розпалення воєнного психозу, гонку озброєнь.

Е. Кренц передав представникам ЦК ВЛКСМ пам'ятний прапор ЦР СВНМ.

Це було прекрасне свято, яке залишиться в пам'яті кожного з його учасників, сказав у своєму виступі перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин. Вписано ще одну хвилюючу сторінку в літопис непорушної дружби юнаків і дівчат наших країн, Ленінського комсомолу і Спілки Вільної Німецької Молоді.

Наш фестиваль став справжнім форумом однодумців. Він проходив в обстановці повної єдності поглядів і братерської сердечності.

Викликають глибоке задоволення підсумки фестивалю, головний з яких — дальше зміцнення нашої інтернаціональної єдності на основі непохитної вірності ідеям Маркса, Енгельса, Леніна. Ми твердо впевнені в тому, що контакти, які зав'язались у ході фестивалю, сприятимуть дальшому розвитку наших плідних зв'язків у найрізноманітніших напрямках. Вони стануть новим стимулом у праці, навчанні, зроблять життя організації ВЛКСМ і СВНМ ще більш яскравим, насиченим, цікавим.

В. М. Мишин передав друзям з НДР пам'ятну медаль із зображенням вождя німецького робітничого класу Ернста Тельмана.

Учасники фестивалю направили листи на адресу ЦК КПРС і ЦК СЕПН.

Фестиваль оголошується закритим. Звучать Гімни НДР, СРСР і УРСР.

На урочистому закритті фестивалю і святковому концерті були присутні члени Політбюро ЦК Компартії України секретарі ЦК Компартії України Б. В. Качура і І. О. Мозговий, перший секретар Київського міського партії Ю. Н. Ельченко, кандидат у члени Політбюро секретар ЦК Компартії України О. С. Капто. Були також надзвичайний і повноважний посол НДР в СРСР Е. Вінкельман, генеральний консул НДР у Києві З. Хольдтке.

(РАТАУ).

КМК: СЛОВО І ДІЛО

Друга зміна також продуктивна

— Сьогодні у форму-вальному цеху працює кілька бригад, — повідомив секретар партійного бюро заводу конструкцій швидкокомпонентних споруд виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпроєкт» Анатолій Григорозич Хомич. — Можете у будь-якій побудувати.

З усіх КМК навмання вибрав бригаду, очолювану Костянтином Бакутою...

— Он наш Костя, на крані зараз, — сказав юнак у зеленій залізній касці.

— Він що, хіба кранівник? — здивовано перепитав робітника.

Той посміхнувся по-благливу.

— Ми всі дев'ятеро членів бригади маємо по кілька суміжних спеціальностей.

Підійшов бригадир — смаглявий, молодий чоловік з акуратно підстриженими чорними вусами.

— Бакута, — коротко відказав і натягнув рукавички. Нерпеличе окинув поглядом лінію. Там пра-

цювали його хлопці та дівчата, і бригадирів належало бути з ними.

— В кількох словах про зміне завдання, — розуміючи становище, попросив я.

— Тридцять три кубометри залізобетонних плит підлоги маємо виготовити.

— А вправитесь?

— Звичайно. Я ще до початку зміни перевірю — усе для роботи є: і арматура, і електроди, і бетон.

Все залежить від нас...

— Ко-о-о-о-о!

І Бакута поспішив до форм, де Володимир Копельський, Микола Суховерхов, Зінаїда Корсінська та інші члени бригади робили план. Ті обов'язкові 33 кубометри продукції для швидкокомпонентних споруд, яких чекають замовники на багатьох енергетичних новобудовах країни, які допомагають заводу вийти на визначені рубежі п'ятиріччя.

Начальник цеху Микола Іванович Данилейко так охарактеризував бригаду і її керівника:

— Молодці. Працелюби.

Свідомістю високою відзначаються. Молодий комуніст Костянтин Бакута спокоем і діловитістю бере. Бригада плану постійно перевищує, з високою якістю. Всім би так на заводі працювати...

Цифру виконання плану бригадою за ту зміну довелось виправляти. Не 33 кубометри залізобетону видала комсомольсько-молодіжна, а 51! Півтори норми!

Бригада Бакути своїми трудовими успіхами спростовує ту хибну думку, що друга зміна малопроductивна. В обидві зміни КМК трудиться стабільно, перевищує завдання, набагато випереджаючи трудовий календар. А це значить, що річний план буде виконано і, можливо, перевищено до Дня енергетика. Як і записано в соціалістичних зобов'язаннях.

В. СОКУРЕНКО,

громадський кореспондент «Молодого комунара».

м. Світловодськ.

Галина Іванівна Коваленко працює вчителем географії в Устинівській середній школі. Великий педагогічний досвід допомагає їй в організації позанаскільної роботи, якою вона безпосередньо керує. Вчителька часто організовує екскурсії школярів у поле, на луки, щоб вони мали змогу побачити красу рідного краю. На знімку: Г. І. Коваленко із учнями на прогулянці.

Фото М. САВЕНКА.

Молодість у землі Кіровоградської

4.

Другий орден Леніна вручено комсомолу в день 30-річного ювілею за активну участь у відбудові народного господарства.

Коли у штаб авіаційної частини, розташованої неподалік Берліна, доставили кілька пакунків з документами, які фашисти при відступі не встигли знищити, радянські офіцери звернули увагу на фотографію. З літака було сфотографовано руїни великого підприємства.

— Та це ж моя «Червона зірка», — схвилювано вигукнув Петро Сидяк, один з перших комсомольців заводу. — Ось тут була прохідна... А ось на цьому місці, в багатопверховому корпусі

сі складалася перші сі-валки.

Весна 1945-го принесла не тільки радість Перемоги, але й відчуття горя. Міста й села Кіровоградщини лежали в руїнах. Бажання якнайшвидше залікувати заподіяні війною рани викликали небачений ентузіазм молоді.

У труді кувався характер нового покоління червонозорівців. На поштових сторінках про-токолі комсомольських зборів тих часів можна прочитати: «Розглядали питання про участь у відбудові. Постановили: за прикладом комуністів відпрацювати кожному по 200 годин на відбудові заводу». То була самовіддана і героїчна праця, що тривала майже два роки. Із руїн на

очах піднімалися старі корпуси, розгорталася будівництво нових. За короткий строк на відбудові, реконструкції і будівництві було освоєно 19 мільйонів карбованців.

У першому році четвертій п'ятирічці перед червонозорівцями стояло конкретне завдання: не знижувати темпів відбудови, у порівнянні з 1945 роком збільшити випуск посівних машин у 9 разів. Комсомольці і молодь активно включилися в рух за комуністичну працю. У багатотисячному колективі першим цього почесного звання удостоюється комсомольська — молодіжна бригада стернярок з ливарного цеху сірого чавуну, очолювана Галиною Бардіною. В цей же час на заводі по-

чинає функціонувати спеціальне конструкторське бюро по створенню нових посівних машин. Поряд з досвідченими тут почали працювати талановиті молоді конструктори Г. Шокіна, С. Винницький, С. Манякін, В. Дмитренко. Освоєння випуску нових машин для посіву зернових культур, кукурудзи, соняшника, цукрових буряків, розкидача мінеральних добрив дозволили витримати запланований темп збільшення випуску продукції.

Комсомольці області, відбудова у своїх містах і селах, водночас брали активну участь у зведенні республіканських ударних будов. Так, Маловісільська, Новгородська, Новоукраїнська, Златопільська, Долинська та Петрівська районні комсомольські організації взяли шефство над Дніпровською ГЕС імені В. І. Леніна. На її відбудову було відряджено 220 комсомольців. Сотні юнаків і дівчат поїхали в Донбас відраджувати зруйновані шахти.

Серед сільської молоді ширилося змагання за вирощування високих врожаїв сільськогосподарських культур. У

1946 році молоді трудівники Нової Праги створили чотири комсомольсько-молодіжні бригади і 12 ланок по вирощуванню високих врожаїв. Справжній трудовий ентузіазм проявив тут колектив комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, очолюваної П. Бугайовим (за підсумками роботи за рік ця бригада виборола третє

29 ЖОВТНЯ —
ДЕНЬ

НАРОДЖЕННЯ
КОМСОМОЛУ

місце у всесоюзному соціалістичному змаганні. Ланки М. Нагорної та М. Ушакова з колгоспу імені Леніна одержали по 305 центнерів цукрових буряків з гектара. Силами молодих ентузіастів у Новгородській області району було створено 48 комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню врожаїв сільськогосподарських культур. Комсомольці

взяли під свій контроль клуби і хати-читальні, випускали стіннівки, організували 62 молодіжні гуртки для вивчення політики партії і уряду. Восени 1946 року за успішне виконання планів першого року післявоєнної п'ятиріччя Новгородська районна організація було нагороджено перехідним Червоним прапором обкому ЛКСМУ України.

Значну практичну допомогу правлінням колгоспів надавали спільчани Добровеличківської районної комсомольської організації. Вони провели кілька суботників і в недільники в, впорядкували вулиці сіл, ремонтували школи, садили дерева. На заклик комсомольців 693 піонери збирали врожай зернових культур і виробили 20647 трудоднів. У 1947 році Добровеличківська районна комсомольська організація була нагороджена Червоним прапором ЦК ВЛКСМ.

У цей же час в республіці і країні стало широко відоме ім'я Олександра Васильовича Гіталова. На республіканській нараді він викликав на змагання П. Ангеліну. За трудовим суперництвом

ВІТЕР МАНДРІВ НАД БУГОМ ПІВДЕННИМ

Щороку кращі мандрівники Кіровоградщини збираються на обласний зліт. У змаганнях на комбінованій смугі перешкод вони демонструють свою вправність і спритність, уміння долати труднощі, які зустрічаються на маршрутах у пішому, гірському, водному, велосипедному та інших видах туризму.

Нинішній п'ятий обласний зліт туристів Кіровоградщини проходить на Південному Бугі, там, де в нього впадає невеличка річка Корабельна. У змаганнях на смугі перешкод перемогли туристи з клубу «Радист» Кіровоградського заводу радіозавро-бів, який уже багато років очолює робітник цього підприємства Юрій Огородов. Переможці одержали золоті медалі за першість на смугі перешкод і кубок. Другими за підсумками зльоту були хлопці та дівчата Кіровоградського виробничого об'єднання «Дружмаш», третіми — члени команди Кіровоградського спеціалізованого управління № 125.

Наш кор.

ХЛОПЦІ СТАНУТЬ СОЛДАТАМИ

Робочі спеціалісти на солдатські шинелі змінять цієї осені 14 молодих робітни-

ків ордену Трудового Червоного Прапора заводу Другого імені Петровського цукрокомбінату. Днями до лав Радянської Армії їх проводжав колектив підприємства. В клубі заводу цукрокомбінату зібралися робітники підприємства, школярі-старшокласники, ветерани Великої Вітчизняної війни та праці, батьки майбутніх воїнів. Теплими напутніми словами вітали юнаків ветеран Великої Вітчизняної війни та праці М. І. Іванов, директор цукрокомбінату І. Л. Щербина, секретар парткому В. Ф. Пустовий, школярі підшефної школи. Від імені батьків виступила В. С. Тютій.

Майбутні воїни запевнили присутніх, що з честю виконають свій священний обов'язок перед Батьківщиною, а після повернення з лав Радянської Армії продовжать славі традиції орденосного заводу.

В. БЕЛОШАПКА,
сміт Олександрівка.

ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ КІНОКЛУБУ

У приміщенні кінотеатру «Мир» відбулося перше у цьому навчальному році засідання профторгів кінотеатру «Орієнтир». На ньому йшла розмова про професію, яку можна здобути в Кіровоградському середньому МПТУ № 4.

Із вступним словом виступила старший методист Будинку художньої і технічної творчості обласного управління профтехосвіти О. А. Порукан. Заступник директора училища з навчально-виховної роботи П. О. Дрозд ознайомив присутніх з добрими традиціями МПТУ № 4, розповів про його випускників — нинішніх передовиків виробництва, заслужених людей праці. Серед них — кавалер ордена Знак Пошани майстер виробничого навчання училища Г. А. Руденко.

Н. САДКО,
методист по профорієнтації Будинку художньої і технічної творчості обласного управління профтехосвіти.

В школах обласного центру проводяться тижні боротьби за мир. Активно пройшов такий тиждень у середній школі № 13. Учні всіх класів написали лист в штабквартиру НАТО, відвідали місця, пов'язані з революційними, бойовими та трудовими традиціями радянського народу.

На знімку: семикласники середньої школи № 13 покладають квіти до обеліска Слави.

Фото
Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.
м. Кіровоград.

ОГЛЯД ПОШТИ

Спогад про минуле і погляд у майбутнє

Відгомін літа, яке щойно минуло, відчувається в багатьох листах із останньої пошти відділу. Наш громадський кореспондент І. Карант зі Світловодська пише про учнів Миронівської і Великодільської восьмирічок Світловодського району, які під час літньої трудової чверті працювали на городі і пасли телят у колгоспі імені В. Ульянова. Правління господарства нагородило школярів цінними подарунками, сувенірами і книжками. Серед відзначених — Микола Швець, Анатолій і Віра Малови, Марина Мушнікова, Анатолій Окунев, Сергій Григоренко.

Чимало радиків свого листа І. Карант відвів розповіді про будні розташованих на березі Кременчуцького моря піонерських таборів «Дружба» і «Чайка». Там відпочивали діти робітників електростанції і підприємств електротехнічної промисловості області. Мешканці «Дружби» не пригадують жодного дня змін, який не був би заповнений чимось пам'ятним: зустріччями з ветеранами війни чи праці, військовою грою на місцевості, футбольними матчами, спортивними естафетами, трудовими десантами у лісостепу. А в серціх піонерів «Чайки» глибокий слід залишили візити рожевих диметровців із Толбухіна (НРВ). Юні представники двох братніх країн розповідали про своє навчання, відпочинок, захоплення, обмінювалися адресами. «Хай завжди буде сонце!» — зітхнула над вершинами високим сосен пісня російською і болгарською мовами. Цей захват переплітався з іншим, у якому сконцентрувалося прагнення прогресивних сил усього світу: «Хай завжди буде мир!»

Дружина «Сонячна» піонертабору «Чайка» і на ділі підтвердила свою відда-

ність справі миру — всі гроші, зароблені на збірці помідорів і огірків у колгоспі імені Чапаєва та «Дніпро» Світловодського району, перерахувала до Радянського фонду миру. «Ні — війні, миру — мир!» — під таким девізом пройшов у таборі конкурс політичних плакатів, переможцями якого стали Олена Гуца і Вікторія Телітнік. Нам'яті загиблих у Великій Вітчизняній війні привнесена факельна маніфестація, влаштована ветеранами війни М. І. Ворисенком і Ф. П. Шаршадніним. Про все це ми довідалися з листа В. Барбанової і Г. Соколовської, які працювали в «Чайці» під час літніх канікул.

Питанням збереження миру на планеті чільне місце відводилося і на заняттях школи комсомольського активу, які недавно проходили в обласному центрі. Слухач школи І. Лопатов повідомив нам, що учасники навчання і секретарі шкільних комсомольських організацій — за один день заробили на збірці яблук у колгоспі імені Енгельса Кіровоградського району 105 карбованців, які теж поповнили рахунок Фонду миру.

У Компаніївській середній школі добре почалося, очолювала комсомольську організацію десятирічка. Брала участь у роботі районних гуртків, любить мистецтво і спорт. А

це зміє знаходити спільну мову з малюками, — так наш громадський кореспондент Л. Носенко з Компаніївського району охарактеризувала свою землячку В. Стефанюк. І додала: «З такими даними саме їй працювати по-переможатою». І Валентина пішла. За рік роботи у Зеленодільській десятирічці встигла добре зарекомендувати себе. Під її керівництвом школярі організували постійну шефську допомогу місцевим тваринникам, виступали перед колгоспниками з концертами.

Як і завжди, у редакційній пошті є листи з поглядом у майбутнє — із запитаннями щодо вибору професії. «Виробництво сьогодні чекає від технічних училищ не ремісника, настроєного на певний вид професійної роботи, а особистість, яка має висококваліфіковану, справжнього господаря виробництва». Ці слова прозвучали в Кіровоградському ТУ-6 на урочистій лінійці, присвяченій початку навчального року. Висладач училища М. Полтаранин у своєму листі націлює учнів профтехучилищ на виконання цієї вимоги: «Щоб стати такими спеціалістами, ви повинні навчатися наполегливо і старанно. І жодної хвилини не втрачати марно».

«Ще рік я навчатимусь у школі, — пише Тетяна Ш. з с. Нової Праги

Відділ учнівської і студентської молоді «МК».

СПОРТ

Завтра — спартакіада!

Бюро обкому ЛКСМУ, президія обкому ДТСААФ, колегія обласного відділу народної освіти, колегія обласного управління профтехосвіти, комітет по фізичній культурі та спорту при обласній обкомі і штаб цивільної оборони області прийняли постанову «Про проведення обласної спартакіади допризовної та призовної молоді по фізичній і військово-технічній підготовці на приз імені героїв-молодо-

гвардійців». Мета спартакіади — далі удосконалити підготовки юнаків до захисту Вітчизни, їх фізичної загартованості, поліпшення оборонно-масової роботи серед молоді, активне залучення її до опанування технічними і військово-прикладними знаннями та навичками.

Змагання, що відбудуться 21–23 жовтня, проводитимуться з таких видів:

- 1) стрільба з автомата АКМ по мішені;
- 2) крос 1000 метрів;
- 3) плавання 100 метрів;
- 4) метання гранати;
- 5) розборка і зборка автомата АКМ;
- 6) змагання з цивільної оборони;
- 7) фігурне водіння автомобіля;
- 8) подолання воєнізованої полоси перешкод.

ФУТБОЛ

дуже важливої перемоги, все ж що зустріч можна назвати матчем невикористаних можливостей.

Кіровоградці виступали у такому складі: Б. Філатов, В. Самофалов, О. Смиченко, С. Улиничий, О. Іванов, В. Димов, Ю. Ковальов (Я. Бобняк), І. Черненко (С. Курченко), М. Калита, В. Петрик (С. Мурадян), О. Трегубенко.

Наступний — передостанній тур — у п'ятницю, 21 жовтня, «Зірка» його проведе у себе вдома. Вони прийматиме «Прикарпаття» з Івано-Франківська.

В. ШАБАЛІН.

слідкувала вся країна. В 1948 році колектив малопомишчанців досяг найбільшого виробітку в країні на п'ятнадцяти-сильний трактор (по 1872 гектари) і одержав по 22,4 центнера жита з гектара на 165-гектарному кліні. За прикладом гіталовців працювали сотні комсомольсько-молодіжних колективів області. Значна частина колективів виростила і збрала з кожного гектара по 25–40 центнерів пшениці, жита. Серед послідовників О. В. Гіталова були вихованці комсомолу області Л. Шліфер, Г. Шевченко, Д. Войтишин, О. Махінко, які пізніше стали Героями Соціалістичної Праці.

Справді масового характеру набрало соціалістичне змагання в 1948 році, коли молодь області підхопила почин: «Річний план — до 30-річчя ВЛКСМ!» На трудову ударну вахту стало понад 5 тисяч молодих робітників Олександрійського буровугільного басейну. На шахті № 3 «Бідаківська» відзначилася комсомольсько-молодіжна лавка вибітників Михайла Сергієнка. Комсомольці, які стали вибітниками, спочатку працювали на відбудові шахти. За короткий строк оволоділи професіями шахтаря, працювали ви-

сокопродуктивно. Правовофланговими стали Григорій Бенько та Володимир Чельцов, які за зміню виконували дві норми. А Микола Рабулець при завданні 12 тонн видавав на-гора щоденно не менше 30 тонн бурого вугілля.

Енергійно, завзято працювали на трудовій вахті молоді залізничники Знаменки. Тут великим авторитетом користувався комсомольсько-молодіжний колектив паровоза, очолюваний Архипом Луначенком. Тільки у жовтні ювілейного року цей колектив зекормив 12 тонн пального. А молодий токарь вагонного депо станції Знаменка Василь Семенов напередодні 30-річчя ВЛКСМ працював у рахунок 1952 року.

За дострокове виконання зобов'язань у ювілейному році змагалися 1500 комсомольсько-молодіжних ланок в язальницях, майже 1100 транспортних бригад, які працювали на вивезенні хліба державі, 52 комсомольсько-молодіжних комбайнових агрегатів.

Ланка Ніни Скляр з колгоспу імені Калініна Олександрійського району з кожного гектара збрала по 34,3 центнера озимої пшениці, по 36,4 центнера жита. Високі врожаї зернових куль-

тур збрали молодіжні ланки Марії Яцини з колгоспу «Новий шлях» Онуфріївського району, Ніни Юр'євої з колгоспу імені Шевченка та Ольги Пухар (колгосп імені Куйбішева) Рівнянського району.

У передсвятковому змаганні відзначилися тисячі молодих трудянок області. До дня ювілею майже 7000 кіровоградців виконали річні задання, дворічні норми — 826 робітників, п'ятирічні — 102. Напередодні свята про виконання річних завдань рапортували 505 молодих шахтарів Олександрії, 22 комсомольці виконали особисті п'ятиріччя.

На честь ювілею комсомольці і молодь області посадили 38 парків і скверів, 250 гектарів полезахисних смуг, відремонтували і збудували 232 сільських і колгоспних клуби, 11 бібліотек, 6 будинків культури.

Життя міцно ставало на рейки мирної праці. Напередодні 30-річчя ВЛКСМ у нашому краї були відремонтовані всі промислові підприємства. Переважна більшість колгоспів і радгоспів по врожайності вийшла на довший рівень.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

«ЗІРКА» —

«ЗАКАРПАТТЯ» — 1:0

Це був принциповий матч. Адже на початку сезону ужгородці у себе вдома з мінімальним рахунком 1:0 завдали поразки кіровоградцям.

З перших же хвилин гри господарі запропонували високий темп. Вони не тільки атакували великими силами, а й вміло захищалися. Та не менш вдало діяв й захист гостей з воротарем Сергієм Страшненком.

Триває двадцять друга хвилина матчу. Одну з атак «Зірки» красним ударом завершує Ігор

Черненко. 1:0. До перерви Черненко та Михайло Калита мали ще кілька шансів збільшити рахунок, але їхні удари були невлучними.

Другий тайм розпочався новими атаками «Зірки». На сорок сьомій хвилині Сергій Улиничий б'є ніжне перекладнище, через дві хвилини реальною можливістю для взяття воріт упускає Валерій Самофалов. Наприкінці матчу Ярослав Бобняк з кількох метрів не влучає у ворота. Кіровоградці не зуміли використати і той момент, коли суддя реєструє публікаційної категорії Борис Мочалін (м. Херсон) за порушення правил попросив з поля граця «Закарпаття», і гості грали меншим складом.

Хоча «Зірка» добилася

